

В. „УТРО“ излиза три пѣти
въ мѣсеца.

ЦѢНА:

За година 3 лева, а за стран-
ство се прибавятъ пощенскитѣ
разноски.

ЕДИНЪ БРОЙ 5 СТ.

УТРО

НЕЗАВИСИМЪ ОБЩЕСТВЕНЪ ЛИСТЪ.

Всичко що се отнася до вѣ-
стника, се адресира до редакци-
ята му въ гр. Плѣвентъ.

Неплатени писма не се прие-
матъ. Ръкописи назадъ не
се повръщатъ.

За обявления се плаща по
споразумение.

ИВАНЪ ГЕНЧЕВЪ

п. адвокатъ.

и

ВАСИЛЪ Т. ТРОЯНОВЪ

бивши Прокуроръ и дългогодишенъ
АДВОКАТЪ.

Се съдружиха и приематъ да водятъ и
защипаватъ всѣкаквъ видъ дѣла прѣдъ всички
сѣдилища въ Княжеството.

Писалището имъ се намира сръщу памет-
ника до хотелъ „България“.

гр. Плѣвентъ,
30 декември 1906 год.

2—3

ОБЯВЛЕНИЕ

Продавамъ собствената си къща по до-
броволенъ начинъ. Двуетажна съ маза два лю-
кяна и 4 стаи за живѣние, къщата е изра-
ботена отъ тухли, съ дворъ отъ 400 квадратни
метра, въ който се помещаватъ други двѣ стаи
и яхъръ изработени отъ керпичъ на улица
„Гренадерска“ при съседъ: Стоянъ Д. Кола-
ровъ, Петръ Топчийски и двѣ улици.

Споразумѣние въ домътъ на Димитръ Цон-
ковъ ул. „Гренадерска“ или при Иванъ Хр.
Сапунджиевъ — бакалинъ.

2—3

Настѣпва моментъ.

Редицата политически събития, които на-
последъкъ изнесе животътъ въ нашата държава,
извикаха критика доста неблагоприятна за раз-
бирателството и умѣнието на правителството да
води добръ управлението на страната — така,
както го иска самиятъ животъ. Тая критика
мина прѣдълитъ на България и извика сери-
озни замисли не само у българскиятъ гражда-
нинъ, но и у всички ония, които сж или наши
съседъ или по-далечни и се интересуватъ отъ
ежедневнитѣ тласъци на общественно-икономи-
ческиятъ ни животъ, за да могатъ съобразно
тѣхъ да водятъ и заключенъ за напътване
било политическиятъ или търговскитѣ си отно-
шения, обстоятелство нужно за създаване крѣ-
пка закрила на интереситѣ въобще.

Създадената по косвенъ пѣтъ отъ прави-
телството желѣзничарска стачка, затварянето на
университета, посегателството, което възнамѣря
да стори, за прѣустройство на учебното дѣло
въобще въ регресивенъ духъ, всичко това сж
акти, родени отъ твърдѣ своеобразни хора —
управници, крѣпени отъ още по-своеобразни
разбирания за правовия строежъ на нашата
държава, която на последъкъ доби доста стран-
на физиономия и дойде да конкурира съ без-
правнието и злоупотрѣбитѣ си съ съседната
намъ държава, която достойно прѣживѣ и ще
прѣживѣва редица трусове, понеже опира сво-
ята държавна управа на приоми, осждени още

въ далечното минало на по-културнитѣ държави.
Нашитѣ управници прибѣгнаха на последъкъ
къмъ тѣхъ съ цѣль да тикнатъ държавата въ
единъ кръстопѣтъ, да създадатъ едно исключи-
телно положение, отъ което да могатъ да се
докаратъ колкото се може повече гешефти, тъй
като тѣ узнаха, че повторно идване на властъ
слѣдъ падането имъ отъ тая е повече отъ химера.

И това е, може да се каже, правдопо-
добно отъ тѣхно гледище: защото тамъ кждѣто
работитѣ сж оставени да зависатъ отъ „кефа“
на една личностъ, а не отъ духа на конститу-
цията, не може да се незнае, че добиването на
властѣта слѣдъ врѣме, ако не бжде „бошѣ-
лафъ“, то ще е „Аллахъ керимъ“.

Его защо и „величието на България“ отъ
день на день все расте и привлича всѣ повече
и повече вниманието, както на българскиятъ
гражданинъ, така и това на чужденцитѣ. Жалко
величие, наистина, но жалки сж и творителитѣ
му, тъй низко поднасти прѣдъ народа всѣ за
това величие! Да, нѣма по-големъ злодѣй и
шарлатанинъ отъ оны, който за нѣколко шпни
злато съ своята хилнотизарска способностъ съ-
здаде толкова противоконституционни дѣла; отъ
този, който распѣна конституцията всѣдъ на-
родното събрание прѣдъ заслѣпенитѣ свои
подъжници — болшинството и ропающитѣ про-
тивъ това мерзко дѣло — меншеството; тая кон-
ституция, която не дава правителствата да вър-
шатъ пошлости, каквито станаха напоследъкъ
съ цѣль да се задържи властующата коте-
рия още за нѣколко врѣме на властъ и добие
въпросното злато.

Когато у насъ държавнитѣ мъже станаха,
продажни, питаме: на кждѣ вървимъ? — Не ще
съмнѣние, че здравия разумъ ще ни отговори
— къмъ провалата.

Да, къмъ провалата отиваме ний; отиваме
безогледно! Влѣзли сме въ пѣтя къмъ нея, още
сме въ началото му, връщането ни е възможно,
а като тѣй, нека се замисли всѣки гражда-
нинъ за тая възможностъ и я приложи въ тѣй
поварения ни животъ, сдруженъ съ недовол-
нитѣ отъ тоя режимъ въ настѣпающитѣ за
прогласяване правдиви борби дни — дни въ
които ще се постави на разрѣшение дилемата:
конституционностъ или монархизмъ, къмъ
каквото ни води създаденото отъ нѣкое врѣме
насамъ положение, родено отъ „фазиститѣ“
вслѣдствие флагрантната имъ алчностъ за злато.

Отъ единъ мѣсець насамъ въ българския
животъ минаха — изредиха се — нѣколко вих-
рища, които, както изглежда, отъ станалия
вече опозиционенъ блокъ да бѣха прѣдизвѣст-
ници на едно страшно на гледъ, но цѣнно по
съдържание блиско раздрусване, отъ което ще
стане явно чие ще е първенството при разрѣ-
шаването на горнята дилема. А дали първен-
ството ще бжде на едната или другата страна
ще зависи отъ гражданската доблѣсть на отдѣл-
нитѣ български граждани, които до сега повече
се таеше, като чакаше или опомнянето на пра-
вителството за злосторствата му или пѣкъ съ-

гласието на опозиционнитѣ водители за обща
акция, нужна за прѣмахването на една
камарила, която за парата не пожали нищо
и за никаква цѣна захвърли патриотизма
си въ забвението — надъ което голкозъ години
терза — само и само да дойде на властъ, но
не да отмѣсти за това терзание, като служи на
конституцията, на народа

Опомняне не стана — нагази се въ по-
шлостѣта, а като тѣй българскиятъ гражданинъ
трѣбва да подкрѣпятъ блокътъ отъ опозицион-
нитѣ водители и съ участието си въ борбитѣ,
които тѣ ще прѣдприематъ, да помогнатъ за
избавянето на онещастеното ни напоследъкъ о-
течество отъ рушителитѣ на конституционната
ни наредба. И така, настѣпва момента, когато
ще се види дали българина желае да има кон-
ституционно или монархическо управление. Мо-
ментъ, който, ако докаже едното или другото,
ще бжде отбѣлзванъ съ златни или пѣкъ съ
черни букви въ една отъ страницитѣ на бъл-
гарската, а така сжщо, по всѣка вѣроятностъ,
и въ такава отъ общеевропейската история.
Значи: настава единъ важенъ исторически мо-
ментъ, въ когото българскиятъ гражданинъ ще
трѣбва да докажатъ своята културностъ, своята
демократичностъ, най-сетнѣ своето човѣшко до-
стойнство.

Прочее, нека вече се освободимъ отъ ожи-
данията и търпението си, съ които тѣй цинич-
но се подигра настоящето правителство: защото,
ако останемъ пакъ пасивни при въпросния ви-
сокоцѣненъ за българина моментъ ний ще се
владемъ сами въ ноктѣтъ на надигающия се мо-
нархизмъ! Но още едно нека се неза-
бравя: отъ тия ноктѣ не ще бждемъ стискани
само ний, които ще създадемъ съ пасуването
си появата имъ, а и нашето поколение, което
въ нищо нѣма да бжде виновно за подобна една
държавна наредба.

Ако сме българи, бащи, граждани въобще,
нека се опомнимъ, да прѣстанемъ да таймъ вече
гражданската си доблѣсть; ний имаме правото
да я прѣдъявимъ и съ силата ѣ да отблѣснемъ
създавающия се монархически угрозы, носителъ
на тирания, безправие и гражданствена поквара.

Въ критически врѣмена българскиятъ граж-
данинъ винаги е отстоявалъ правата си като
таквъ и за това, като не се съмняваме въ не-
говата готовностъ да даде още единъ пѣтъ до-
казъ за това, поздравяме го въ настѣпающитѣ
борби, отъ които ще зависи да кажемъ: да
живѣе конституцията!

Прочие, рамо до рамо и въ борбата!

Декларацията на Найчо Цановъ по поводъ нанесения му ударъ.

(Това е декларацията, която нар. прѣдставителъ г.
Найчо Цановъ по поводъ нанесения му ударъ, искаше
да прочете на 22 того въ Народното Събрание).

Вие, г-да, оня день, чрѣзъ единъ отъ ва-
шитѣ другари посѣгнахте върху моята личностъ.
Азъ говоря *вие*, защото това е вашата обща по-
литика, която се подклажда и насочва отъ ми-
нистерската маса. Мене ми се нанесе ударътъ

непосрѣдствено слѣлъ заканването на министра-председателя, че заслужавам да бъда ударенъ въ тила, за да си събера жабитѣ въ шепата. А вие умѣете да долавяте заканитѣ, желанията и знаковѣтъ, на своя министъръ. Това не веднѣжъ съмъ констатирали, особено отъ послѣднитѣ събития насамъ.

Кого оставихте вие необруганъ? Не прихидихте ли много опозиционни депутати съ страхъ да поискатъ думата? Може ли да се чувствува при васъ човѣкъ свободенъ да искаже мнѣнието си, когато то е насочено противъ васъ и противъ вашата политика? Вашитѣ викове, оскърбления, закани и посѣгателства не заглушаватъ ли свободата на трибуната? На какво е заприличала сегашната камара?

Всичко това вършитѣ, защото се осланяте на вашата физическа сила, безъ да се замисляте надъ правото на депутатската свобода и на застъпничествата, които произтичатъ за васъ отъ нея.

Вие посѣгнахте върху мене, знаейки, че азъ нѣма да ви отвърна, защото не може да не ви е извѣстенъ моя свѣщенъ принципъ, който съмъ наизлъ неуклонно прѣзъ цѣлата своя дѣятелност и който ми е налагалъ да не се съпротивлявамъ съ насилие срѣщу насилието. Наистина, много пжти съмъ изпадалъ въ минути на изпитание, но винаги съмъ успѣвалъ на връме да се спра. Това най-често се е случвало съ мене отъ когато дойде на властъ сегашното правителство. Не веднѣжъ съмъ се намиралъ прѣдъ дилемата: да напусна камарата или да се откажа отъ принципа си. Но веднага прѣдъ мене сѣ се изправяли съ всички сили: моятъ дългъ и моята съвѣсть. Дългътъ ми е налагалъ да стоя на поста си, съвѣстъта ми е диктувала да не отстъпвамъ отъ правотата на своя възгледъ. Мнозина не сѣ съгласни съ моя принципъ, но той е резултатъ на мои лични наблюдения и на моето съзнание, че само по тоя начинъ може най-успешно да се служи на една идея.

Слѣдъ онзи денъшната случка азъ на първо връме се намѣрихъ прѣдъ едно ново изпитание, но веднага се повърнахъ къмъ моето становище. Нѣкои ми казаха, че трѣбва да се напусне камарата, когато е застрашена свободата на думата. Но това би се смѣтало за малодушие. Не затова сѣ ме облекли избирателитѣ съ депутатския мандатъ. На и азъ, когато го поемахъ, не мислехъ, че ще срѣщна тукъ мека и приятна атмосфера. Азъ знаехъ отнапрѣдъ, че поемамъ единъ тежкъ кръстъ, който трѣбва да нося до край и ако стане нужда да го изнеса на лобното мѣсто.

Онова, което се случи оня денъ, е логическо слѣдствие на всичко станало до днесъ. Само че вие още не сте довели работата до своя логически край, но нататѣкъ вървите. Нека поясна тая мисль. Всекога почти, когато излизашъ да прѣдѣнявамъ политиката на правителството, да изнасямъ вашитѣ расприщности, да посочвамъ на разграбванията съ държавнитѣ имоти, потвърдени дори съ официални книжа отъ васъ произлизащи, да ви показватъ гибелния пжтъ, по който тласкаете страната, азъ бѣхъ нападнатъ най-безпощадно. Срѣщу строгата, но напълно заслужена по моему критика, противъ мене се сипѣха оскърбления, нападки и заканвания, колкото отъ редовитѣ на болшинството, толкова и отъ министерската маса. Нищо свѣто не ми остана. Въ своитѣ нападки и оскърбления отидоха до тамъ, че се впуснаха въ моя частенъ животъ — тая свѣтая-свѣтихъ на човѣка — отъ който никому никакво зло не е сторено. И И тамъ гдѣто чувствувахъ, че изпълнявамъ единъ дългъ, тамъ бѣхъ нападнатъ най-жестоко, безъ да мога да се защитавамъ, защото съ своята защита трѣбваше да излагамъ други хора, да насамъ страдания на свои близки и да изваждамъ на показъ изпълнението на своя дългъ, нѣщо, което би се смѣтало за самохвалство, когато азъ чувствувамъ, че изпълнявамъ само единъ наложителенъ дългъ. И сега, когато съмъ принуденъ да зачекна тоя въпросъ, азъ трепера прѣдъ мисльта да се прѣтълкуватъ думитѣ ми. Най-напрѣдъ тия нападки ме мъчеха, но послѣ надвихъ на себе си и захванахъ да слушамъ всичко равнодушно, като имахъ едно прѣдъ очи — изпълнението на своя дългъ. Когато видѣха, че оскърбленията и нападите не ми правятъ вече впечатление, прибѣгнаха до насилие надъ личността ми.

Вие виждате, че оскърбленията ви не ме засѣгатъ, па и не зная дали оскърбенитѣ и нападки могатъ да засѣгатъ нѣкого, когато тѣ излизатъ отъ хора, като васъ, че посѣгателства

ви върху личността ми нѣма да ме спратъ, защото азъ съмъ излизалъ винаги отъ съзнание-то, че въ България особено въ ваше връме, обществената длъжностъ на всички ваши противници е съединена съ всекаквъ видъ рискове. Ако искатъ отъ васъ, прочее, и ако сѣ ви нужни жертви, може напълно да располагате съ мене. Моята обществена дѣйностъ е открита. Азъ съмъ се борилъ и ще се боря срѣщу всички беззакония потисничества и грабежи, отъ какѣто и да платятъ тѣ. Посѣганията върху личността ми нѣма да ме смутятъ, както не сѣ ме смутили и до сега. Върху мене е стрѣляно но азъ отказвахъ да отговоря съ оружие, менъ сѣ ми нанасяли удари отъ правителствени шайкаджии, но азъ не съмъ имъ отвърщвалъ, върху менъ сѣ стрѣляли отъ засада, но азъ не съмъ се оплаквалъ дори противъ нападателитѣ и постоянно съмъ вървѣлъ изъ своя пжтъ безъ всекакво колебание и страхъ. Вие сте властни да прибѣгнете къмъ насилието на личността ми, азъ нѣма да защитавамъ съ насилие и можете да бъдете спокойни за себе си, защото азъ не нося и не употребявамъ оружие. Вие можете да унищожите моята физическа сила, но вие нѣма и не ще можете да унищожите идеята, на която азъ служа.

Азъ не търся отъ васъ и никакво извинение за случката, защото нито болшинството, което се нахвърля върху свободата на трибуната нито прѣдседателството, което до сега не е дало и най-малкото доказателство, че е наклонно да прѣдирисме нѣщо за ограничение или поне порицание буйствата на болшинството: нито министритѣ, които постоянно ви се заканватъ и ви ругаятъ, които постоянно подерѣкватъ своето болшинство срѣщу насъ и открито одобряватъ неговитѣ изстъпления, — могатъ да се провикнатъ отъ чувствата на тая елементарна човѣщина. Защото въ вашата душа азъ не виждамъ дори зачатъци отъ разкаяние и всичко ме убѣждава, че сте си останали сжжитѣ, каквито бѣхте, когато горѣхте хората по участитѣ, когато стрѣляхте и изгезахте български граждани и първостепенни обществени дѣйци.

Въ заключение ще ви кажа, че побойщата и посѣгателствата върху личността на гражданитѣ по улицитѣ и въ Камарата, които вие дистрижирате и вършите, ще се обрънатъ противъ васъ, защото малцина сѣ още ония, които се придържатъ къмъ принципа — не се противи на на злото съ насилие — и защото поради това чувството на самосъхранение ще избухне съ всичката своя сила. По тоя начинъ вие ще прѣвърнете България въ едно огнище на безпорядъци и самоизстребление, дѣто само гласовѣтъ на отмъщението ще се чуватъ най-високо; ще я доведете до положението на единъ политически трупу, съ който ще се подиграва всеки авантюристъ

Реакцията бѣснѣе.

Настоятелството на Плѣв. окол. учит. др-во „Бр. Миладинови, Д-то на класн. ули и Д-то на учител. синдикатъ въ гр. Плѣвѣнъ на 7 януарий издадохъ единъ общъ позивъ къмъ всички учители и учители въ околията, съ която ги канѣха на общо събрание за да обмислятъ върху новитѣ събития въ страната. Този позивъ послужи за мотивъ да побѣснѣе Плѣвненската стамболовщина и да прояви своитѣ вълчи инстинкти въ най-отвратителна форма. Но нека говорятъ фактитѣ: На 12 слѣдъ обѣдъ учителитѣ, членове на класното дружество се събрали на заседание въ училището „Мария Луиза“ за да размѣнятъ мисли по нѣкои свои дружествени работи. Въ това връме идва градскиятъ кметъ Т. Табаковъ съ цѣла хайка агенти, втурва се въ стаята и разяренъ се нахвърля върху засѣдающитѣ учители: „развратници, скоро навънъ отъ училището, че ще ви изхвърля и купъ думи все изъ този рѣчникъ. Учителитѣ му казали да държи смѣтка на думитѣ си, защото чрѣзъ сѣда ще потърсятъ удовлетворение за нанесенитѣ тѣмъ рогатни и обиди и се разотиватъ. Салонътъ на Чолаковъ билъ наетъ още на 7 того, за което било и прѣдплатено на съдържателя, обаче на 13 того, съдържателя повиква прѣдседателитѣ на дружеството и имъ казалъ буквално слѣдующето: „днесъ идваха при менъ гр. кметъ Табаковъ и помощника му С. Гетовъ и ме заплашиха, че ако угръстане въ локала ми учителско събрание имало приготвена шайка, която ще изпотроши

прозорцитѣ, ламбитѣ, мебели и пр., защото щѣла да нападе и трепи учителитѣ; азъ се боя и не ви давамъ зданието си да засѣдвате“. Още отъ седмица по-рано било заповѣдано на училищнитѣ слуги да не отварятъ училищата за никакви учителски събрания. Учителитѣ намѣрили друго мѣсто за заседание — клубътъ на Радикално демократитѣ. Отъ селата почнаха да прииватъ на групи всички учителки и учители при една редка болдростъ и борческо настроение. По тъмно на 13 вечерта, агенти и водители на шайкитѣ почнаха да разнасятъ изъ града една печатна покана къмъ „гражданитѣ“, които се канѣха да отидатъ на другия денъ въ събраниято на учителитѣ, за да имъ „помогне кой съ каквото може“... Ето и самия позивъ:

ПОКАНА

До Плѣвненскитѣ граждани — данъкоплатци.

Дружествата на класнитѣ учители, Плѣв. окол. учителско др-во „Бр. Миладинови“ и Либералната Социал-демократическа учителска секция, въ Плѣвѣнъ сѣ издали слѣдующия:

ПОЗИВЪ

къмъ всички учителки и учители въ Плѣв. околия.

Колегии,

Извѣстно ви е положението на народното учителство и изобщо онова на просвѣтителното дѣло въ страната въ сегашния моментъ. На нашитѣ искания се надемѣха; съ нашитѣ очаквания се подиграха.

Но напослѣдъкъ станаха работи, които съ още по-голямъ цинизъмъ ни говорятъ за ония пренебрежения, съ които държавата — въ лицето на властующата партия — се отнася срѣмъ интереситѣ и нуждитѣ на народната просвѣта и ония подхранвания на монархическо-милитарнитѣ стрѣмежи на властницитѣ, които вече не сѣ нѣщо скрито за никого...

Другарки и другари,

XII учителски конгресъ ни начерта една цѣлесъобразна директива, която ни налага грижитѣ за едно сериозно готвене за посрѣщане събитията, като настояцитѣ, които даже испрѣвариха нашитѣ очаквания... — приготвяне къмъ бойкотъ и стачки, облизаване съ работническитѣ професионални организации и синдикати — ето какво ни налагаше тази директива...

Но реакцията се обади доста рано... още догдѣто ние не сме добръ пригответи... Отнеха ни правото на стачка; отнематъ ни спестенитѣ пари — отлѣбни до сега въ пенсионния фондъ, ако направимъ такава; заплашватъ ни съ отнемане нашия залѣтъ; пуснали сѣ да слѣдятъ нашитѣ стачки; арестуватъ нашитѣ другари, каквито е случая съ нашия другаръ Христо Станчевъ — учителъ въ Горно Орѣховската околия... А като върхъ на всички вълнения въ реакцията... О, не! — Като чейно начало (като „първа стѣпка“, както се е изразилъ първия министъръ въ своя докладъ до княза) затварятъ университета, интерниратъ студентитѣ...

Учителки и учители,

Реакцията протече рѣка да ни задуши... Ще ѝ се владѣмъ ли като покорни роба? Ще скръстимъ ли рацѣ? Ще прѣклонимъ ли глава? — Не чувствувате ли да загорава, о не, да заблѣква въ васъ гласътъ на негодуванието, гласътъ на протестъ?...

Другарки и другари,

Етаге на 14 того въ неделя, 9 ч. прѣдъ обѣдъ въ бирарията „Чолаковъ“ на общо учителско събрание, гдѣто да издигнемъ нашия колективенъ протестующъ гласъ и да обмислимъ поведѣнието, което трѣбва да държимъ прѣзъ настѣпнитѣ събития.

гр. Плѣвѣнъ, 7 януарий 1907 год

Отъ дружествата и секцията.

Като съобщаваме този позивъ на Плѣвненскитѣ граждани-данъкоплатци, — на тѣзи, които плащатъ гръмднитѣ и непоносимитѣ си данѣци а връхници за издържане на многобройнитѣ учители и учителки, които се натрапватъ на общинитѣ отъ Министерството на Просвѣщението, за възпитатели ужъ на дѣцата ни, а вмѣсто това, тѣ ги развращаватъ съ учения и упатвание глупави, отвличени и безжизнени, резултата на които е създаване отъ младежитѣ на хора недоволни отъ живота, отрицатели на всекаквъ моралъ и добродѣтели и — празнооскиталци, бездѣлници и развратници, достойни за всички низко и отвратително, но не и за нѣщо идеално и морално; че тѣзи тѣ многобройни и добръ огоеви учителки и учители, отъ бездѣйствие и морално развращение, като сѣ изгубили границата на свободата съ която разполагатъ, прѣминали сѣ въ сферата на слободата — да направяватъ кормилото на държавната политика, да правятъ и подѣржатъ стачки, да свиркатъ ѝ освиркватъ всичко свѣто за човѣчеството, като Богъ, религия, държавенъ глава, власт и пр., а като гарнитура на всичко това, днесъ сѣ зарѣзали учебното дѣло и искатъ да яхнатъ на вратовѣтъ ни и да правятъ стачка за удвояване на и тѣй високата имъ заплата.

Понеже стачкитѣ на желѣзничари, учители, учителки, чиновници и др. народни храненици гонятъ плѣлъ да бѣдатъ тѣзи корпорации още по-богато угоени за смѣтка на насъ „бранинени човалъ“ — данъкоплатцитѣ, които ходимъ съ скжсани обуца и дрѣхы, хранимъ се най-мизерно и пакъ ни се продаватъ чергитѣ и котлитѣ отъ бирницитѣ за угояване на такива сѣячи на мрака и разврата, които въпрѣки прѣвипелесированото си състояние, искатъ съ насилие да заставятъ княза и правителството да имъ уйдиса на прищѣвитѣ и да играятъ на рѣченици, както тѣ му свиратъ съ своитѣ протести, стачки и сдружения, затова и ний данъкоплатцитѣ, които сме народа и за чергата на когото всички гладници се каратъ, ще трѣбва да се стрѣсимъ и да отърсѣмъ, ако не въвсѣмъ отъ плѣшитѣ си, такива паразити, то поне да ги ресектираме та да знаятъ че Българскитѣ народъ не е безлюбно стадо, което тѣ могатъ да ядатъ безнаказано.

Затова ний, инициаторитѣ на тази покана, умоляваме всички граждани-данъкоплатци, да обмислятъ положението и да дойдатъ утрѣ въ 9 часа прѣдъ пладне, въ бирарията на

Георги Чолаков, да чуят плачовете на сдружените учители и учителки и да им помогнем кой с каквото може ако исканията им са уважителни.

гр. Плевен, 13 януарий 1907 год.

От няколко граждани.

След поканиг веднага като мълния се пресна из града, че шайките се организират да избият на другият ден събравши се учители. Това било съобщено на прокурора и му се обърнало вниманието да не би да се повторят лютонит варненски кръвопролития, обаче, той никакво особено обещание за защита не дал. На другия ден, 14 тог, още сутринта граждани съобщили на някои учители, че шайките цъла нощ са пиянствували из кръчмит в крайните квартали и си изработили план за нападенията. В 9 часа сутринта окр. учил. инспектор Андрей евр чрез записка повиква председателите на дружествата при себе си и им прочита два телеграми от Министерството на Просвещението. Първата била отправена до всички Учил. Ин-ри в княжеството и гласела: „Министерството има свѣдѣния, че някои настоятелства на учителски дружества свиквали учители и граждани на събрания за обещване работи, станали през последно време. Уведомете учителите, че подобни нѣща не им се позволяват и че виновните и участниците веднага ще бъдат наказани най-строго“. А втората била само до Плевен. учил. инспектор, която гласела: „Министерството има свѣдѣния, че утрѣ в града ви учителите ще имат събрание; уведомете ги, че тѣмъ не е позволено подобно събрание и че виновните ще бъдат уволнени. За станалото ми доведете с най-големи подробности“. (Цитирано по смисъл). На инспектора било отговорено, че събранието нѣма да стане на опредѣлено мѣсто, не защото министра не дава, а защото учителството не може да се излага на ударит на шайките. В туй време дохождат още учители и съобщават на Инспектора, че единъ селски учител е арестуванъ отъ кмета въ селото отъ три дни насамъ безъ да е имало кой да се погрижи за освобождението му. Презъ деня града изглеждалъ, като че ли е въ военно положение. Въоръжени стражари на групи кръгосваха всички улици; облечени бѣха мнозина „нехранимайковци“ въ стражарски дрѣхы само за презъ този денъ: въ казармата били приготвени два роти войска, подбрани отъ по-малко съзнателни войници, на които било заповѣдано да стрѣлят на мѣсто, при даденъ сигналъ... Имаше на рѣка още десетки факти, обаче ние не ги описваме, защото мислимъ, че и съ прѣведените картини на терора срѣщу учителите стана достатъчно ясна.

И ако не стана кръвопролитие, туй се дължи на разсъдѣлка и тактичността на учителите, които намѣриха друго съединено мѣсто, да и вземаха своята резолюция. И мислятъ заслѣпените орѣдия на българскиятъ монархизмъ, че съ това ще могатъ да спратъ общественото негодувание противъ единъ мръсенъ режимъ. Напразни усилия.

Въ Народното Събрание.

— Въ вчерашното заседание бѣ поставенъ на дневенъ редъ новиятъ законъ за университетта. Тоя законъ се отличава главно по това, отъ стария, че допушта административната намѣса въ управлението на университетта: министерътъ на народното просвѣщение има право да назначава и уволнява ректори и професорите, а така също и се отнема правото на лица отъ женски полъ да добиватъ висшето си образование въ българския университетъ. Най-сетѣ, съгласно чл. 58 отъ закона въ случай на безредици, министерътъ може самовластно да затвори университетта, а на студентите се забранява да бъдатъ членове на политически сдружавания и клубове. Отъ това се вижда, че отъ автономията на университета и отъ правата на студентите като граждани не остава нито поменъ. Ето ви една свирчовска академическа свобода!

— Разтурени сдружавания. Правителството е внесло въ Народното събрание законопроектъ, съ който разтуря, върѣки изричните прѣдписания на конституцията, всички учителски др-ва и образувания отъ тѣхъ съюзъ при всичко че тия др-ва не нанасятъ вреда нито на държавата, нито на обществената редъ, нито на религията и добритъ нрави. Прочие, още едно потъпкване на конституцията!

По тоя случай учимъ се, че учителите възнамерявали да прѣдприематъ една сериозна акция противъ незаконството правителство.

— Масово уволнение. Министерътъ на земледѣлието, за да запази, види се, „величието на България“, е уволнилъ in corpore всички чиновници отъ Българ. землед. банка, които влизатъ въ общата организация на банковитъ служаци.

Велѣдствие на тая съ нищо неоправдана башибозушка мѣрка, управителния съветъ и редакцията на съюзния в. „Съгласие“ са отправилъ едно окръжно до другарите си въ провинцията, за да обмислятъ всички мѣрките, които трѣбва да взематъ за защита на своите незаконоотнети права.

— Разтуряне на работническите синдикати. Правителството е приготвило единъ законопроектъ, съ който се разтурятъ всички работнишки синдикати и се заирѣщаватъ нови такива отъ лица, които не са записани въ нѣкое есвафеско сдружаване.

Хроника

— Който посѣщава градската читалня ще я завари всекога буквално прѣпълнена отъ ученици, които прибрали всички столове отъ масите, наредили ги около печката всекой взелъ по единъ вѣстникъ и четатъ, ако нѣкой гражданинъ потърси вѣстникъ, не ще го намѣри на масата, а въ рѣцѣта на нѣкой ученикъ, който неприлично опналь крака, припекаль се на печката чете полотика.

Всичко това прави лошево впечатление на посѣтителите.

Обръщаме вниманието на комуто трѣбва.

— На 14 т. м. стага откриването на безплатната ученическа трапеза въ града ни въ савона на градската градина.

Присѣстваваха много граждани и гражданки, следъ молебена г-жа Ив. Докова, прѣдседателка на женското др-во съ една рѣчь обясни значението на трапезарията и откри трапезата. Всички дѣца които ще се хранятъ за напредъ бѣха събрани и имъ се сложи обѣдъ.

— Какъ се насърдчаватъ бубарството. Въ с. Долни-Джбникъ са били скрити презъ 1905 година демонстративни бубарници, съ които се голяла цѣлъ да се запознаятъ селаните съ рационално отглеждане на копринената буба. За насърчение работата на лицата, които били наговорени съ това, било обещано да се даде извѣстно възнаграждение. Самиятъ министъръ на земледѣлието издалъ ужъ окръжно за това възнаграждение, но и до сега не е последвало нищо, съ което да се разбере, че тѣзи хора иматъ сериозно намѣрение да насърдчаватъ бубарската индустрия.

— Важна птица. Директора на дѣвическата про-гимназия, както се научаваме ходилъ въ София съ кмета да уведолятъ неприятните тѣмъ учители. Г-нъ директора отъ нѣкое време е починалъ да дружи съ видни стамболовисти, съ които е станалъ нераздѣлимъ. Знаи си бай Петко работата отъ мъченикъ за учителството, както декларираше на срѣщата, а сега върлѣ противникъ.

Каква безнравственостъ. Ще чакаме за резултатъ и ще се повърнемъ.

— Получи се въ редакцията ни една дописка въ която се описва една мръсна афера извършена въ градъта ни отъ нѣколко души (единъ прѣдставителъ въ...), обаче не й дадохме мѣсто, тъй като има нѣкои факти които трѣбва да се провѣрятъ, следъ което ще я отпечатаме за да видятъ гражданите читателите какви прѣстѣпления и мръсени дѣла се вършатъ въ нашия градъ и то отъ кого? отъ...

— Извѣстно е, че на 17 т. м. въ градъта ни изгорѣ едно отъ най-солидните и красиви здания — Държавното Лозарско-Овощарско училище; за изгарянето на което съжеляватъ всички добри граждани.

Какъ е именно станало запалването на училищното здание, това още не се знае положително. Мѣжду гражданите се прѣскаятъ разни противорѣчиви слухове, за запалването на сѣщото, но като такива ний не имъ върваме и ги

оставаме за смѣтка на ония, които ги пускатъ; още повече, че почти всички слухове са крайно тенденциозни. Ний ще чакаме съдебните власти да ни кажатъ, или най-малкото да ни обяснатъ най-вѣроятните причини за запалването на това здание.

За сега едно се знае положително, че пожара най-напредъ е избухналъ на тавана на училището и че на врѣме е билъ забѣлѣзанъ отъ училищния слуга и Директора на училището, на когато именно се дължи спасяването на цѣлата архива въ училищната канцелария, лабараторията, разните кабинети и пр., благодарение на неговите наврѣменни распоредби. Също трѣбва да се благодари пакъ на Директора на училището за гдѣто той щомъ забѣлѣзалъ, че тавана гори тъкмо надъ спалнята на учениците веднага е събудилъ тѣзи последните, нѣщо ако не е сторено трѣбва ли са още 15 минути за да се афексиратъ всичките ученици и тогава щѣхме да имаме една грозна картина. Тукъ му е мѣстото да упрѣкнемъ всички ония недобросѣвестни дописници на нѣкой отъ ежедневните вѣстници, които съобщиха, че ужъ Директора на училището, г-нъ Зауновъ, билъ отсъствувалъ отъ училището когато пожара е избухналъ; като че кой знае какъвъ грѣхъ щѣше да бъде отъ негова страна, ако той случайно и да е отсъствувалъ това врѣме.

Както помѣнахме и по горѣ, причините за запалването на въпросното училище ще трѣбва да чакаме да чуемъ отъ съдебните власти, а за сега не е злѣ да разгледаме мѣрките които прѣдприеха разните власти за прѣкрътиването на пожара. Пожара избухна на тавана и трѣбваше нѣколко кофи вода за да се потуши всичко въ начало, ни каза единъ офицеръ, който случайно билъ на скоро следъ запалването му. Тази първа помощъ се очакваше отъ така наречената градска пожарна команда, която дошла ужъ на врѣме, не че да прѣдприеме нѣкои послѣпки за потушаването на пожара въ самото му начало, но да кръстоса рѣцѣ и отдалеко да се любува на грозните пламаци. На подканванията отъ страна на някои граждани да започне пожарната команда да дѣствува и... на следния моментъ за спазване на училищното здание, пожарната дигаха рамѣна и се оправдава въ това, че тѣ не могатъ да помогнатъ, защото нѣматъ достатъчно и подходящи: канлики, стълби, трѣби и пр. и на всичко това се указало, че и пожарната тулумба била замръзнала. Скапалъ! и това било пожарна команда? Гражданите са право се възмущаваха отъ това бездѣйствие на поддръжната команда и твърдѣ справедливо упрѣкваха всички до сега управляющия общинските ни работи, за гдѣто не са взели мѣрки да урѣдятъ, въ всеко отношение, този толкова важенъ и въ извѣстни случаи много полъзенъ институтъ — пожарната команда.

Споредъ насъ, главния виновникъ за изгарянето на Винарското училище е градското ни общинско управление, което до сега не е взело грижата за по-добрата урѣдба на пожарната команда и което поради неговото прѣстѣпно нехайство по отношение пожара на въпросното училище, гражданите са право твърдятъ, че училището парочно било оставено да си изгори. И дѣйствително по всичко изглеждало, като че искаха нѣкой да изгори това толкова цѣнно за градъта ни училище, и въче необяснимо отъ гдѣ такава индиферентностъ отъ: административната, воената и гражданска власти.

Градския ни общински кметъ г-нъ Т. Табаковъ, който често пѣти обича да парадирва съ своите бѣлащи планове: за електрическо осветление въ градъта ни, електрически трамвай и пр. най-добрѣ ще стори, ако си даде, прѣди всичко, трудъ и се погрижи да урѣди една по-свѣтна пожарна команда, която да постави на положение при което тя да може да отговаря напълно на своята цѣлъ и прѣдназначение. Нека знаятъ градските ни управници, че до когато нѣмаме свѣстно уредена пожарна команда, до тогава имотите на гражданите ни ще бъдатъ въ опасностъ отъ тази стихия — пожарътъ, а подържането на такава самозванна пожарна команда, като сегашната е повече вредно, отъ колкото полъзно.

За ненаврѣменното потушаване на пожара не малко погрѣшиха и военните. Войниците дойдоха къдѣ 2 1/2 часа следъ полунощъ и ако тогава бѣха наредени всичките въ верига отъ барата до училището и съ кофи се прѣнасяше вода, то сигуръ пожара щѣше да бъде унищоженъ въ едно кѣсо врѣме. Обаче, това нѣщо не се на-

прави. Како че на пукъ на всичко, пожарната команда, както и всички войници се взеха по заповедъ отъ Генералъ Христова да запазватъ военния складъ, а училището се остави на немилостивитъ пламаци, които въ едно скоро време се распространиха по цѣлия таванъ и тогава бѣ вече късно да се помогне съ това, съ което въ началото бѣ възможно.

За да свършимъ ще искажемъ надежда, дано изгарянето на Държавното Винарско Училище послужи за урокъ на нашитъ общински управници и още сега да взематъ мѣрки за урѣдбата на по свѣтна пожарна команда, отъ каквато, нѣма да мине много време, ще се почувствува налѣжаща нужда. Дано бъдемъ чути.

— Излъзла е отъ печатъ книгата „Социология“ отъ проф. Камилъ Моние, съ кратко изложение за дѣятелността и живота на основателя на позитивизма — Огюстъ Контъ и прѣдговоръ къмъ бълг. издание отъ Д-ръ С. Кировъ.

— гр. Луковитъ, 17 януарий. Членовѣтъ на Луков. окол. дружество високо протестирайтъ противъ вандалското посѣгателство, което управляющитъ „неустрасими борци“ направиха на единствения у насъ фаръ на научна свѣтлина — Университета, като ежщевременно уволниха и цѣлото професорско тѣло — скандалъ, достоенъ само за едно крайно некултурно правителство.

На тѣзи дързки отечествоспасители бихме се отзовали само съ думитъ на поета: „Всеу се морите, тирани! Не се гаси туй що не гасне!“...

Нашитъ най-горѣщи симпатии на професорското тѣло, което достойно отстоява своитъ права и тѣзи на българската просвѣта. — За прѣдседателъ: Ст. Даковъ. Секретаръ: Р. Карапетковъ

Обявления отъ съдебнитъ пристави:

Н-о 103.

Извѣствамъ, че отъ 6 февруарий до 9 мартъ т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на втори публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Пльвенъ слѣдующитъ недвижими имоти находящи се въ Пльвен. землище, а именно:

а) Имота на Никола Господиновъ отъ Пльвенъ.
1) Нива „Стража“ отъ 20 дек. при сѣсѣди: Ив. К. Хубавия, Явз Господинова и Тодоръ Цанковъ, оцѣнена за 450 лева.

б) Имота на Симеонъ Тончовъ отъ гр. Пльвенъ.
2) Нива „Сачанъ бунаръ“ отъ 15 декара при сѣсѣди: Спасъ Цановъ, Цв. Бохотчинина, Руси Стояновъ и Иочо Ив. Иочовъ, оцѣнена за 337 лева 50 ст.

Горнитъ имоти принадлежатъ на Никола Господиновъ и Симеонъ Тончовъ отъ гр. Пльвенъ не сж заложени продаватъ се по взысканието на Пльв. др-во „Успѣхъ“ отъ Пльвенъ за 325 л., лихвитъ и разноситъ по изпълнителния листъ № 4423 издаденъ отъ I Пльв. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ горнитъ цѣни. Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Пльвенъ, 17 януарий 1907 год.

Дѣло Н-о 616/903 год.

I Сѣд. Приставъ: Г. Милчевъ.

Н-о 102.

Извѣствамъ, че отъ 6 февруарий до 9 мартъ т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Пльвенъ слѣдующия недвижими имотъ находящъ се въ гр. Пльвенъ а именно:

1) Нива „Бейски баиръ“ отъ 2 дек. при сѣсѣди: Наслѣдницитъ на Цоно Цвѣтковъ и отъ двѣ страни пѣтъ и Райна Ив. Миндиликова, оцѣнена за 20 лева.

Горния имотъ принадлежи на Илия Димитровъ отъ гр. Пльвенъ не е заложень продава се по взысканието на Петръ А. Кашировъ отъ Пльвенъ за 98 л., лихвитъ и разноситъ по изпълнителния листъ Н-о 3290 издаденъ отъ I Пльв. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ горната цѣна. Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Пльвенъ, 13 януарий 1907 год.

Дѣло Н-о 2465/905 год.

I Сѣд. Приставъ: Г. Милчевъ.

№ 104

Извѣствамъ, че отъ 6 февруарий до 9 мартъ т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на втори публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Пльвенъ слѣдующитъ недвижими имоти находящи се въ Пльвенското землище, а именно:

а) Имота на Христати Цвѣтановъ отъ Пльвенъ.

1) Едно лозе „Дулюмеуза“, 5 дек. 4 ара оцѣнено за 20 лева; 2) Нива „Габровецъ“, 2 дек. 1 аръ, оцѣн. за 10 лева; 3) Нива „Мехмеда Корусу“, 11 дек. 9³/₄ ара за 35 лева.

б) Имота на Тодора Господинова отъ Пльвенъ.

4) Яхъръ съ дуганъ въ гр. Пльвенъ VIII кв. съ дворъ 602 кв. метра оцѣнена за 200 л.; 5) Шумака „Сѣра Мише“ отъ 20 дек. 6 ара за 42 лева; 6) 26 декара отъ една нива цѣлата отъ 36 декара въ мѣстността „Стража“, оцѣненъ за 100 лева.

Горнитъ имоти принадлежатъ на Христати Цвѣтановъ и Тодора Господинова отъ Пльвенъ не сж заложени продаватъ се по взысканието на Пльвен. Д-во „Успѣхъ“ отъ Пльвенъ за 870 лева, лихвитъ и разноситъ по изпълнителния листъ № 7743 издаденъ отъ I Пльвен. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ горната цѣна. Разглежданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Пльвенъ, 13 януарий 1907 год.

Дѣло Н-о 2098/901 год.

I Сѣд. Приставъ: Г. Милчевъ.

№ 112.

Подписаний Г. Милчевъ Сѣд. Приставъ при Пльв. Окр. Сѣдъ на I участъкъ на основание опрѣделение Н-о 1576 и 1776 отъ 14/X и 2/XII 1906 год. издаденъ отъ Пльв. Окр. Сѣдъ въ полза на Пеню Матевъ сѣдѣтъ по несъстоятелността на Михалъ Георгиевъ отъ гр. Пльвенъ, съгласно чл. 1026—1028 отъ Гражданското Сѣдопрзводство съ настоящето си обявявамъ че на 5 февруарий 1907 год. отъ 9 часа сутринта ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Пльвенъ слѣдующитъ движими имоти, а именно:

1) 149 бенефици акции подъ разни № № заедно съ купонитъ отъ дружество „Сила“ оцѣнени всѣка една по 1 лева.

Наддаванетоъ ще почне първоначалната цѣна.

Които г. г. желаятъ да купятъ горѣ акциите могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието да наддаватъ, гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всѣки книжка отъносящи се по продажбата.

гр. Пльвенъ, 15 януарий 1907 год.

Дѣло Н-о 17/907 год.

I Сѣд. Приставъ: Г. Милчевъ.

ИЗЛЕЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ

Коментаръ върху Търговския законъ

въ двѣ части

отъ Ив. С. Тишевъ (юристъ).

Одобренъ отъ Министерството на Правосѣдието съ окръжни подъ № № 612 и 9034 отъ 16/1 и 19/VIII 1906 год.

Цѣна: I часть — 4 л.; за II часть — 3 л.

На книжаритъ се прави 20% отстъпъ.

Поръчкитъ се изпращатъ до Книжний магазинъ на печатница „Надежда“ въ гр. Пльвенъ и се изпълняватъ само въ брой и наложенъ платежъ.

Обявление

Дюгенъ съ маза, постройка солидна 42 кв. метра, Александровска улица сръщу „еврейското кафене“, при сѣсѣди: Иванъ Каневъ, улицата и отъ двѣ сѣрани Петко Симовъ.

Дворно мѣсто около хиляда кв. метра VIII кварталъ, при сѣсѣди: Хр. Цановъ фелдфебеля, Тодоръ Коновъ, Хр. Моновъ, Менахемъ Иероухомовъ и пѣтъ.

Продаватъ се по доброволно съгласие, за споразумение при Петко Симовъ гр. Пльвенъ.

3—3

Зжбенъ лѣкаръ

Каранфилъ Георгиевъ

Дипломиранъ отъ Медицинския Факултетъ при Харковски Императорски университетъ.

Установява се на постоянна зжболъкарска практика въ гр. Пльвенъ, и приема болни отъ всѣкитъ зжбни болѣсти. Пломбира зжбни съ всѣкитъ видове отъ най изрво качество пломби. Постава изкуствени зжби и златни коронки, отъ 22 карата злато. На ученици и бѣднитъ се прави отстъпка.

Принималъ отъ 8—11 и отъ 2—до 6 часа послѣ обѣдъ, въ къщата на г-нъ Ив. Спасовъ, ул. Александровска.

5—5

Пльвенъ Печатница „Надежда“

П. Г.

Направенитъ опитъ въ нѣкой отъ клиникитъ въ София, както и на пѣкой отъ по виднитъ лѣкари въ сѣщия градъ, съ лѣчението (чрѣзъ пиение) на **Горно-Банската минерална вода**, дохождатъ до заключение, че тази вода се указва доста лечебна както за пищеварителнитъ органи, тъй и за бѣбричнитъ заболявания, а най вече за прѣдпазване и лѣчение на пикочния камакъ.

Лѣчебността ѝ, и въ друго отношение, като свършено лѣгка за пиение, е привлѣкла високото внимание на двореца въ София, повечето дипломатически инострани агенти, тъй и на уважаемитъ граждани отъ града **Варна**, които ежедневно точѣтъ отъ минералнитъ извори на **Горна-Баня**, значително количество вода и прѣнасятъ въ стѣклени сѣдове герметически затулени.

По изказаното желанне на една значителна часть отъ по интелегентната маса въ града ни, се потрудохме да доставимъ и за нашия градъ отъ тази чудесно-лечебна-минерална вода, която ежедневно ни пристига и продаваме въ собствения си магазинъ **„ЦАРИГРАДЪ“** на улица Александровска сръщу хотелъ „Балканъ“.

Продажбата става на едро и дребно. Тѣзи отъ Г. г. клиентитъ ни, които взематъ на день 10 и повече литри ще плащатъ литъра по 10 ст.; а тѣзи, които взематъ по малко отъ 5 до 1 литръ на день ще плащатъ по 15 ст. литра, а въ самия ни локалъ се продава чаша 5 ст.

Горното като съобщаваме на почитаемитъ граждани, приканваме ги да не пропускатъ и използватъ така естивната медицина, която ще прѣдпази всѣкого отъ горе-описанитъ заболявания и на конецъ ще се радватъ за винаги на едно отлично здравие, като употребяватъ ежедневного пиение на тази благодатна **Горно-Банска минерална вода**.

Съ почитание:

Ю. КОЧЕВЪ & С-ЖЕ.

5—5